

Luc Saffloer: 'Genoeg' Een jaar als geen ander. Uitgeverij Davidsfonds Leuven 2006 ISBN 9058264183 (Fybromyalgie/reuma/ ME/ Borstkanker)

Over de schrijver: Luc Saffloer (1948) was chansonnier, producer van talloze radioprogramma's bij omroep Brabant (België) en televisieproducer van zijn eigen talkshow 'Saffloer over de vloer' en het programma : 'De andere kant'. Hij werkte mee aan 'Document', is een scenarist en theaterauteur en zoekt nu voor Canvas buitenlandse documentaires voor 'Hot Doc', 'Kwesties' en 'Histories'. Hij schreef ook 'te moe om te sterven.', en maakte een documentaire met deze titel waarin een aantal mensen met CVS gefilmd worden.

Stijl/soort boek: Egodocument over zijn eigen fibromyalgie en CVS, en de kanker van zijn vrouw. Met een terugblik naar zijn jeugd. In de 'ik'-vorm geschreven. Goed leesbaar.

Korte samenvatting: Luc beschrijft hoe zijn vader aftakelt en sterft. Over de kanker die zijn vrouw An opnieuw krijgt. Zij had eerst baarmoederkanker en nu een andere tumor waardoor borst en klieren geamputeerd moesten worden en zij aan de chemo moest. Hij kreeg zelf veel last van fibromyalgie en vermoeidheid, en beschrijft hoe deze ziekten zijn leven beïnvloeden. Naast allerlei leuke belevingen die hij ook beschrijft.

Wat viel op: Luc vertelt hoe lang het ook bij hem heeft geduurd voordat hij uit wilde komen voor het feit dat hij CVS heeft. De schaamte zit diep. Begrijpelijk als je kijkt hoe er gereageerd wordt. Zie ook citaat hieronder.

Citaten: pag. 131: 'De zevende dag ontving ik via één deze mail van ene dokter Didier V: 'Als geneesheer geloof ik niets over CVS, volgens mij zijn het slimme luiards die via riziv trachten te profiteren. De journalist (ik dus) die continu het woord voerde leek mij toch niet vlug vermoeid te zijn. Mijns inziens is het beter een psychiater te raadplegen of misschien opnieuw naar een rockconcert gaan zodat hij een omgekeerde kik krijgt en dan opnieuw terug normaal zou functioneren=(?)'... Ik beklaag de patiënten van deze potentaten en ik huiver bij de gedachte dat ik ooit met deze 'alles wetende' Didiers en aanverwanten te maken zou krijgen.

Pag. 137: 'Voor hen die alleen zijn, voor de mooie en andere Julia's heb ik dit boek weer geschreven. Ik herhaal mezelf: wie alleen achterblijft met deze ziekte is reddeloos verloren.'

Uit een interview: Bron: http://www.cvs-fibro-monster.be/8_info.html

'Niemand wil pijn of gezeur, maar de realiteit is dat chronisch leed doodgezwegen wordt, soms zelfs door de naaste omgeving. En toch 'kickt' onze maatschappij op pijn. "Hoger, feller, verder in de sport", sadomasochisme, een halve kilo piercings, tattoo's... Ook mensen (en zelfs kinderen en baby's) werkelijk pijn doen via internet of lijfelijk, alles kan blijkbaar!'